

عنوان مقاله:

بررسی رابطه بین ادراک از سبک های فرزندپروری و یادگیری خودراهبر و پیشرفت تحصیلی

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی پژوهش های نوین در روانشناسی، علوم اجتماعی، علوم تربیتی و آموزشی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

حمیده کریمیان طوسی - دانش آموخته کارشناسی ارشد روانشناسی

حسن آذرگون - هیئت علمی دانشگاه پیام نور واحد تربت حیدریه

خلاصه مقاله:

هدف از این پژوهش بررسی رابطه بین سبک های فرزندپروری و یادگیری خودراهبر و پیشرفت تحصیلی می باشد. تحقیق حاضر در دسته پژوهش های توصیفی و همبستگی و از حیث هدف در زمره تحقیقات کاربردی قرار می گیرد. این تحقیق از دو روش بررسی کتابخانه ای و بررسی میدانی استفاده خواهد شد. جامعه آماری این تحقیق کلیه دانش آموزان ناحیه 6 آموزش و پرورش مشهدمی باشد که تعداد آنها 29400 نفر می باشند. حجم نمونه با استفاده از جدول مورگان برای 29400 نفر تعداد 379 نفر می باشد. روش نمونه گیری نیز به صورت تصادفی خوشه ای است. در این پژوهش از 3 پرسشنامه ، پرسشنامه پیشرفت تحصیلی فام و تیلور (1994) پرسشنامه سبک های فرزند پروری بامریند، مقیاس یادگیری خودراهبر (ویلیامسون، 2007) استفاده می شود. از این پژوهش این نتیجه حاصل می شود که بین سبک های فرزندپروری و یادگیری خودراهبر و پیشرفت تحصیلی رابطه برقرار است.

کلمات کلیدی:

سبک های فرزندپروری - یادگیری خودراهبر - پیشرفت تحصیلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1168394>

